

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.95/2023/12. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2024. évi február hó 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 13.B.303/2022/43. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

A vádlott terhére rótt bűncselekmény a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdése szerint büntetendő kábítószer-kereskedelem büntettének minősül.

A vádlottnak kiadni rendelt mobiltelefonokat a bűnügyi költség és a vagyonelkobzás biztosítására visszatartja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe a 2023. évi október hó 5. napjától a 2024. évi február hó 13. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt továbbmenően beszámítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Pécsi Törvényszék a 2023. október 5-én kihirdetett 13.B.303/2022/43. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdésének III. fordulataiban meghatározott és a (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette, valamint a Pécsi Járásbíróság 23.Bpk.752/2019/2. számú végzésének a próbára bocsátást kimondó rendelkezése hatályon kívül helyezése és a próbára bocsátás megszüntetése folytán további a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétsége és a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétsége miatt, halmazati büntetésül 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- [2] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2022. május 23. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt.
- [3] A vádlottal szemben 9.000 forint erejéig vagyonekobjzást rendelt el. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.
- [4] A törvényszék fenti ítélete ellen az ügyészség a vádlott terhére: a bűncselekmény eltérő minősítése és a büntetés súlyosítása, míg a vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett fellebbezett. A védő jogorvoslati kérelme – mely támadta a megállapított ítéleti tényállást, a cselekmény minősítését, a vádlott bűnösségének kimondását, az ítélet indokolását, valamint a vádlottal szemben alkalmazott joghátrányt is – a vádlott felmentésére irányult.
- [5] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, továbbá a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészségi fellebbezést fenntartva a bűncselekménynek a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulataiban meghatározott és a (3) bekezdése szerint büntetendő kábítószer-kereskedelem büntette szerinti minősítésére, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás hosszabb tartamban történő megállapítására, valamint a vádlottnak kiadni rendelt mobiltelefonok a vagyonekobjzás és a bűnügyi költség biztosítása érdekében történő visszatartására tett indítványt.
- [6] A védő a nyilvános ülésen a jogorvoslati kérelmének megfelelő tartalommal szólalt fel.

[7] **II.**

- [8] A másodfokú bíróság a kölcsönösen bejelentett fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mely a (2) bekezdés értelmében kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve – a Be. 590. § (7) bekezdése szerint hivatalból – az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó kérdésekre is.
- [9] Ennek során észlelte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésének c) pontja alapján részben megalapozatlan, mert az kis mértékben ellentétes az iratok tartalmával. Ezért a tényállást a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára figyelemmel – az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján – az alábbiak szerint helyesbítette:

- [10] Az ítélet [30], [31] és [32] pontjaiban rögzített kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el.
- [11] Az ítélet [31] pontjából az MDMA-típusú kábítószerre, valamint a [33] és [44] pontjaiból a kábítószer különösen jelentős mennyiségére történő utalást mellőzi.
- [12] Az ítélet [46], [47] és [48] pontjaiban foglaltakat a jogi indokolás körébe tartozónak tekinti.
- [13] Az ekként helyesbített tényállás most már mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt teljes, illetve részbeni megalapozatlanságot eredményező hibáktól és hiányosságoktól: hiánytalan, teljeskörűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz; az a cselekvőségét tagadó vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

[14] **III.**

- [15] Az elsőfokú bíróság nem vétett az eljárása során olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút-, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített kihatással bíró és a másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető ún. relatív eljárási szabálysértést, mely az ügy érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna; ítéletét ezért nem kellett hatályon kívül helyezni.
- [16] A törvényszék a bizonyítási eljárást a büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek megtartásával folytatta le; beszerezte, megvizsgálta és a logika szabályainak megfelelően igen részletesen és körültekintően értékelte az ügyben felmerülő bizonyítékokat, különös tekintettel a vádlott kezdeti, majd a későbbi védekezésére, valamint a vádlottól lefoglalt telekommunikációs eszközökből nyert adatokra. Ítéletének indokolásában pedig meggyőzően és magas színvonalon adott számot ténymegállapításairól, illetve ezzel kapcsolatban a vádlotti védekezés elvetésének okairól is. Következésképpen az indokolási kötelezettségének is magas színvonalon tett eleget.
- [17] A bizonyítékokat értékelő tevékenységével a másodfokú bíróság teljes mértékben egyetértett, azt megismételni nem kívánja, mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek.
- [18] A felmentést célzó vádlotti és védői jogorvoslati kérelmek lényege, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt nem követte el.
- [19] A védő e tekintetben kifejtette, hogy a vádlott következetesen, részletekbe menően tagadta a terhére rótt cselekmény elkövetését, melyet alátámaszt, hogy büntetlen előéletűnek tekintendő. Az elmúlt években megélhetését egyrészt a munkahelyén végzett munkából, másrészt pedig kriptovaluta-kereskedelemből biztosította, így a jövedelmi helyzete alapján semmiféle kábítószer-kereskedelemből származó haszonszerzés nem vezérelte, és azt a bizonyítékok alapján sem lehet igazolni. Vagyoni helyzete sem arra utal, hogy a kábítószer-kereskedelemből hasznot húzott volna. Véleménye szerint a házkutatások során kizárólag csekély mennyiségű, saját fogyasztásra szánt kábítószer volt fellelhető, amely a kereskedelmi célzatot megcáfolja. Az sem nyert kétséget kizáróan bizonyítást, hogy a vád tárgyává tett kábítószer ki rendelte meg, milyen körülmények között. A rendelkezések tényét egyébként a vádlott a tárgyaláson tett vallomásaival észszerűen cáfolta is.
- [20] Nem nyert a véleménye szerint kétséget kizáróan bizonyítást az sem, hogy a vádlott a kábítószerrel kereskedelmi tevékenységet folytatott volna. Az elsőfokú ítéletben rögzített kábítószer átadása „Csimszi”, egyéb érdekelt², valamint egyéb érdekelt³ nevű személyekkel összefüggésben felderítetlen maradt.

- [21] Ezzel szemben a tárgyaláson kihallgatott tanú1 által elmondottakat a vádlott tagadta, a további tanúk nyilatkozatait pedig a védekezése következetesen cáfolta. Egyébként tanú1 tanú a tárgyaláson maga nyilatkozott úgy, hogy nem látta, hogy bárkinek kábítószerrel adott volna át a vádlott.
- [22] Ezeken túlmenően a lefoglalt kábítószerrel a vádlott sohasem érintkezett, azok sohasem kerültek a birtokába, így abból nem lehet kétséget kizáróan azt a következtetést levonni, hogy azzal kereskedett volna. Erre figyelemmel a jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetvény megállapítása megalapozatlan és iratellenes, ezért kérte a vádlott felmentését.
- [23] A másodfokú bíróság a fenti védői érveléssel azonban nem értett egyet. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott a bizonyítékok értékelése során arra a meggyőződésre, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt elkövette.
- [24] Helyesen fejtette ki a törvényszék, hogy az a védelmi felvetés, mely szerint a zrt1.-nél lefoglalt – kábítószer tartalmú – csomagokat más személy rendelte a vádlott nevében, nem fogadható el. Ezt egyrészt cáfolja a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság ítéletében megállapított tényállás, mely a jelen ügyben foglaltakkal teljes mértékben egyező tényállás alapján állapította meg a vádlott büntetőjogi felelősségét. Ebben szintén külföldi kábítószer-megrendelésről volt szó, melyet az interneten keresztül kriptovaluta felhasználásával adott le a vádlott.
- [25] Ugyanakkor megjegyzendő, hogy a vádlott nem kívánta megnevezni azt a személyt, aki szerinte a kábítószer megrendelte, annak ellenére, hogy azt állította, tudja, ki az illető. E tekintetben a vádlott védekezését semmi nem korlátozza, azonban neki kell a bizonyítási terhet vállalnia; amennyiben tehát úgy dönt, hogy nem nevezi meg azt a személyt, aki a bűncselekményt ténylegesen elkövette, ennek következményeit neki kell viselnie.
- [26] Nem értett egyet a védelemmel a másodfokú bíróság abban sem, hogy a vádlott a beszerzett kábítószerrel ne értékesítette volna, hiszen az ügyben beszerzett adatok – egyetértve az elsőfokú bírósággal – mindezt kétséget kizáróan igazolták.
- [27] Ezt támasztották alá a vádlottól lefoglalt telekommunikációs eszközökből kinyert adatok, így különösen az üzenetváltások, valamint az internetes böngészési előzmények is. Ezt erősítette meg a mobilkészüléken fellelt alkalmazás is, melyek a kriptovalutával történő fizetést határozzák meg. Emellett az elsőfokú bíróság által is hangsúlyozott tanúvallomások – így különösen tanú2 és tanú3, valamint tanú4 nyilatkozatai is – azt erősítették meg, hogy a vádlott az általa beszerzett kábítószerrel továbbértékesítésre szánta.
- [28] A fentieket teljes mértékben alátámasztják a vádlottól lefoglalt és a kábítószer értékesítésével összefüggésbe hozható eszközök is, így különösen a digitális mérleg és a simítózáras műanyag tasakok.
- [29] Ezt támasztotta alá tanú1 tanú is, amikor azt adta elő, hogy a vádlottól a kábítószerrel simítózáras tasakban vette át.
- [30] Helyesen értékelte a törvényszék a vádlott telefonján talált fényképeket, videófelveteleket és az ott rögzített kommunikációt az ítélet [65] és [85] bekezdéseiben. Ezek az adatok nem csupán utalnak a kábítószer-kereskedelemre, hanem az ügyben beszerzett további bizonyítékokkal együttesen értékelve a vádlott ilyen jellegű tevékenységét bizonyítják is.
- [31] A kábítószerrel értékesítését ezen túlmenően a tanúvallomásoknak az a része is alátámasztja, mely szerint a vádlott többször tűnt el hosszabb időre, amely alatt más személyekkel találkozott, nyilvánvalóan a kábítószer átadása céljából.
- [32] Mindezek arra utalnak, hogy a vádlott nemcsak beszerezte és fogyasztotta, hanem értékesítette is a kábítószerrel.

- [33] Az elsőfokú bíróság által ekként helyesen megállapított tényállás mégis több ponton helyesbítésre szorult.
- [34] Így elírás folytán az ítélet [30], [31] és [32] pontjában rögzített kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma önmagában a jelentős mennyiség alsó határát *nem éri el*. Ez következik abból is, hogy a törvényszék e tényállási pontokban rögzítette, mely szerint a kábítószer hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának csupán 56-57%-át tette ki (vagyis annak 100%-át nem érte el).
- [35] Mellőzni kellett az ítélet [31] pontjának utolsó mondatát, melyben az elsőfokú bíróság MDMA kábítószerre tett utalást. Ezzel szemben e tényállási pontban is amfetaminről volt szó.
- [36] A bűncselekmény később tárgyalandó minősítésére figyelemmel szükségtelen a kábítószer különösen jelentős mennyiségére való utalás rögzíteni a tényállásban, hiszen az elsőfokú bíróság nem kábítószer birtoklás büntette (Btk. 178. §), hanem kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. §) szerint minősítette a vádlott cselekményét. Utóbbi esetben ugyanis a Btk. 461. § (4) bekezdésének c) pontja szerinti különösen jelentős mennyiség a bűncselekménynek nem minősítő esete, így sem a bűnösség megállapításánál, sem a bűncselekmény minősítésénél, sem pedig a joghátrány megállapításánál nem játszik szerepet, ekként annak tényállásban való szerepeltetése szükségtelen.
- [37] Végezetül az ítélet [46], [47] és [48] pontjaiban foglaltak nem a tényállás, hanem a jogi indokolás részei, hiszen a kábítószer fogalma jogszabályi alapjának megjelölése a jogi indokolás körébe tartozik. A tényállásban ugyanakkor elég annak rögzítése, hogy az adott anyag kábítószernek minősül.
- [38] A fentiek alapján helyesbített tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[39] **IV.**

- [40] A fenti tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [41] Következésképpen a fellebbezések felmentést célzó részükben nem voltak megalapozottak.
- [42] A cselekmény minősítése azonban nem mindenben felelt meg a büntető anyagi jogszabályoknak. E tekintetben az elsőfokú bíróság az ítéletben kifejtette, hogy a rendszeres hasznoszerzés bizonyítottságának hiányában a vádlott cselekménye csupán forgalomba hozatalként [Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulat] értékelhető, az a kereskedelem [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat] körébe nem vonható. Ezzel azonban a másodfokú bíróság nem értett egyet.
- [43] Osztotta az ítéltábla a törvényszéknek azt az álláspontját, mely szerint a terhelt terhére rótt bűncselekménynek – az irányadó tényállásra figyelemmel – a Btk. 178. §-a szerinti kábítószer birtoklásaként történő értékelése szóba sem kerülhetett. A beszerzett és fentebb már értékelt bizonyítékok mind azt támasztják alá, hogy a vádlott forgalmazói típusú elkövetési magatartást tanúsított, tehát cselekménye kizárólag a Btk. 176. §-ában meghatározottak szerint értékelhető. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott magatartását a 176. § (1) bekezdésének III. fordulatában meghatározottak szerint, forgalomba hozatalnak minősítette.

- [44] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a rendszeres haszonszerzés már abból következik, hogy a vádlott nyilatkozata szerint – egyéb, munkaviszonyból származó jövedelem hiányában – kizárólag kriptovaluta-kereskedelemből fedezte szükségleteit. Ez az előadása nem támasztja alá azt a költséges életvitelt, amelyet folytatott, ezért az súlyosan életszerűtlen. A védője álláspontjával szemben ugyanis bizonyította, hogy 2019 decemberétől kezdődően bejelentett és állandó munkahellyel nem rendelkezett, a munkaviszonya megszüntetése után pedig önállóan lakást bérelt. Emellett olyan telekommunikációs eszközökkel rendelkezett, melyek semmiképpen sem mondhatók kis értékűnek, emellett pedig a lakbérrel sem volt elmaradása a bérbeadó tanúvallomása szerint. Mindezek pedig azt támasztják alá, hogy a rendszeres szórakozással, nagymértékű ital- és kábítószerfogyasztással járó igen költséges életvitelét fedezni tudta, amelyet nem csupán a kriptovaluta-kereskedelemmel alapozott meg.
- [45] Ezt támasztja alá egyébként az a körülmény is, mely szerint a 2021 decemberében megrendelt kábítószeres lefoglalása folytán anyagi zavarba került, hiszen a bérbeadó tanúvallomása szerint már nem tudta kifizetni határidőre a lakás bérleti díját. Mindezekből pedig kizárólag az a következtetés vonható le, hogy a kábítószer értékesítéséből befolyt összeg is a szükségleteinek biztosításához járult hozzá, amelyből kizárólag az a következtetés vonható le, hogy a bűncselekményt haszonszerzés céljából követte el.
- [46] Emellett azonban – ahogy arra az elsőfokú bíróság egyébként helyesen hivatkozott – az irányadó bírói gyakorlat alapján a vádlott cselekményét kereskedési típusú magatartásként kell értékelni. Az elsőfokú bíróság által helyesen megjelölt eseti döntések szerint már önmagában a kábítószer beszerzését (megrendelését) is – amennyiben az értékesítési szándék igazolható – a kábítószer-kereskedelem büntettének befejezett alakzataként kell értékelni.
- [47] Az irányadó tényállásból éppen az volt megállapítható, hogy a vádlott az általa előzőleg megrendelt kábítószereseket sorozatosan, kisebb adagokban értékesítette, melyből rendszeres haszonra tett szert. Erre figyelemmel tehát cselekménye sem átadásnak, sem kínálásnak, sem pedig forgalomba hozatalnak nem minősíthető; magatartása kizárólag a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulataiban meghatározott kereskedelem fogalmi körében értékelhető. Ezt pedig nem befolyásolja az sem, hogy – a hasonló ügyekben tapasztaltaktól eltérően – a vádlottól sem készpénzt sem pedig más vagyontárgyat nem foglaltak le a házkutatás során.
- [48] Mindezekre tekintettel tehát a másodfokú bíróság – szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával – a cselekményt a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulataiban meghatározott és a (3) bekezdése szerint minősülő, *kereskedéssel elkövetett* kábítószer-kereskedelem büntettének minősítette.

- [49] **V.**
- [50] Az elsőfokú bíróság a cselekményekre irányadó halmazati büntetési tételkeretet nem pontosan határozta meg; az álláspontja szerint öt évtől huszonöt évig terjedő szabadságvesztés.
- [51] A Btk. 81. § (3) bekezdése értelmében azonban, ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettő határozott ideig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetési tétel felső határa a legmagasabb büntetési tétel felével emelkedik, de *nem érheti el az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát*.
- [52] A Btk. 176. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének elkövetőjére öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó, míg a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdése szerint minősülő testi sértés

vétsége, valamint a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétsége esetében három hónaptól két évig terjedő szabadságvesztés kiszabását rendeli el.

- [53] Erre figyelemmel a Btk. 81. §-a szerinti halmazati büntetési tétel – helyesen – *öt évtől huszonnégy évet el nem érő (vagy életfogytig tartó)* szabadságvesztés, melynek a Btk. 80. § (2) és (3) bekezdései szerinti középértéke tizennégy év hat hónap.
- [54] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó tényezőket maradéktalanul feltárta, és azokat a tényleges súlyuknak megfelelően vette figyelembe a joghátrány meghatározásánál.
- [55] Jelen ügyben a büntetés mértékét alapvetően a kábítószer mennyisége, valamint az határozza meg, hogy bár a vádlott büntetlen előéletű, mégis a bűncselekményt próbára bocsátás hatálya alatt valósította meg.
- [56] A kábítószer jelentős mennyiségének alacsonyabb mértékére, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokára figyelemmel a törvényi minimumot kevésbé meghaladó tartamú szabadságvesztés és ahhoz igazodó közügyektől eltiltás büntetés kiszabása helytálló; e szankció megfelelően igazodik az elkövető és a bűncselekmény társadalomra veszélyességéhez, a bűnösség fokához, valamint a súlyosító és enyhítő körülményekhez; az tehát a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok eléréséhez szükséges, de egyben elégséges is. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget a joghátrány további enyhítésére.
- [57] Következésképpen a büntetés enyhítése végett bejelentett fellebbezések sem vezethettek eredményre.
- [58] Az elsőfokú bíróság helyesen észlelte, hogy a vádlottól lefoglalt nagyobb értékű telekommunikációs eszközöket (mobiltelefonokat) a büntetőeljárás befejezése okán a lefoglalás alól fel kell oldani, azokat a vádlottnak kell kiadni. Elkerülte ugyanakkor a figyelmét, hogy a vádlottal szemben vagyoneklobzást alkalmazott, és emellett tetemes mértékű bűnügyi költség megfizetésére is kötelezte.
- [59] A Be. 323. § (1) bekezdése értelmében a terheltnek kiadandó dolgot a vele szemben megállapított pénzbüntetés, vagyoneklobzás vagy bűnügyi költség biztosítására vissza lehet tartani, erről az ügydöntő határozatban kell rendelkezni.
- [60] A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jelenleg nagyobb értéket képviselő mobiltelefonokat a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség biztosítására vissza kell tartani. Ezért a vádlottnak kiadni rendelt dolgokat e követelések biztosítására a Be. 323. § (1) bekezdése alapján visszatartotta.
- [61] Az elsőfokú bíróság egyéb – a próbára bocsátás hatályon kívül helyezésével, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjával, a szabadságvesztésbe történő beszámítással, a vagyoneklobzással, az egyéb bűnjelekkel, valamint a bűnügyi költséggel kapcsolatos – rendelkezései törvényesnek bizonyultak.
- [62] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezéssel megtámadott ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a bűncselekmény minősítése és a vádlottnak kiadni rendelt mobiltelefonok vonatkozásában megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [63] A Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján a szabadságvesztésbe beszámította az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

P é c s, 2024. február 13.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 13.B.303/2022/43. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.95/2023/12. számú ítélete folytán – az abban írt változtatásokkal – a 2024. évi február hó 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke